

Sygn. akt I C 219/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Choczaj

Protokolant: sekr. sąd. Justyna Raj

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2018 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko J. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 219/18

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od J. G. kwoty 120 658,16 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 25 kwietnia 2012 r. J. G. zawarła z bankiem (...) S.A. z siedzibą w K. umowę o kredyt gotówkowy o numerze (...) na kwotę 134 409,41 zł. Strony ustaliły, że kredyt będzie spłacany w okresie od dnia 25 kwietnia 2012 roku do dnia 01 maja 2019 roku, **(dowód: umowa kredytu - k. 35 - 39)** .

Kredyt był przeznaczony częściowo na spłatę innych kredytów i na bieżące potrzeby pozwanej, **(dowód: umowa kredytu - k. 35 - 39)** .

Kredyt miał być spłacany w 84 miesięcznych ratach w wysokości po 2 775,38 zł każda, przy czym pierwsza rata miała wynieść 2 775,38 zł, a ostatnia 2 775,68 zł. Kredyt miał być oprocentowany według stałej stopy procentowej w wysokości 16 % w skali roku. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania kredytu wynosiła 19,64 %, **(dowód: umowa kredytu - k. 35 - 39)** .

Z § 7 umowy wynikało, że niespłaconą w terminie kwotę kredytu bank

od dnia następnego traktował jako zadłużenie przeterminowane, od którego mógł naliczać i pobierać odsetki karne według zmiennej stopy procentowej, określonej jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, **(dowód: umowa kredytu - k. 35 - 39)** .

Z § 8 wynikało, że bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia, jeżeli pozwana nie dotrzymałaby warunków udzielenia kredytu, albo utraciła zdolność kredytową. Oświadczenie o wypowiedzeniu bank miał przesłać pozwanej przesyłką poleconą, **(dowód: umowa kredytu - k. 35 - 39)** .

W wyniku dokonania planu podziału Banku (...) S.A. z siedzibą w G. powodowy bank przejął całość praw i obowiązków wynikających m.in. z wyżej wymienionej umowy o kredyt, **(dowód: plan podziału i załącznik - k. 30 - 31 verte; odpis z KRS - k. 13 - 17 verte)** .

Powód pismem z dnia 10 maja 2018 r. wezwał powódkę do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy, **(dowód: pismo - k. 42; potwierdzenie odbioru - k. 43 - 43 verte)** .

W dniu 25 maja 2018 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym stwierdził, że pozwana z tytułu udzielonego w dniu 09 lipca 2012 r. kredytu o nr (...) posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 120 658,16 zł, **(dowód: wyciąg z ksiąg banku - k. 34)** .

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami, został ustalony na podstawie dokumentów załączonych do pozwu, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż jest przedwczesne - roszczenie z umowy o kredyt nie było na dzień wniesienia powództwa wymagalne w rozumieniu art. 455 k.c.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż strony niniejszego postępowania łączyła umowa o kredyt.

Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stosownie natomiast do treści art. 75 ust. 1 powyższej ustawy wypowiedzenie umowy przez bank może nastąpić z powodu każdego naruszenia przez klienta warunków umowy, nie musi to być naruszenie istotne bądź rażące. Ustawa wymaga jedynie zachowania terminu, co najmniej trzydziestodniowego, chyba że w umowie przewidziano dłuższy termin.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstawy do stwierdzenia, że roszczenie powoda jest wymagalne, gdyż nie udowodnił, iż wypowiedział umowę kredytu, bowiem nie załączył wypowiedzenia, ani dowodu jego doręczenia. Już chociażby z tego względu powództwo podlegało oddaleniu.

W tym miejscu należy stwierdzić, że wyciąg z ksiąg banku jako dokument prywatny nie potwierdza, że bank wypowiedział umowę, z której wywodzi swoje żądanie opisane w pozwie. Ponadto wyciąg ten nie dotyczy przedmiotowej umowy, lecz umowy o numerze nr (...) zawartej w dniu 09 lipca 2012 r.

Powództwo podlega oddaleniu jeszcze z innych względów.

Gdyby przyjąć hipotetycznie, że roszczenie nie jest przedawnione

i że umowa została wypowiedziana, to należy stwierdzić, iż w sprawie ma zastosowanie przepis art. 75 c ustawy - Prawo bankowe, z którego wynika, że jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych (ust. 1). W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia (ust. 2).

Mając na uwadze powyższy przepis oraz zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy stwierdzić, że powód nie udowodnił, iż przed wypowiedzeniem umowy kredytu wezwał pozwaną do zapłaty zaległości i pouczył o możliwości złożenia wniosku o jej restrukturyzację. Na tę okoliczność bank nie przedstawił żadnego dowodu, zatem nie udźwignęła obowiązku wynikającego z treści art. 6 k.c.

W tym miejscu należy przytoczyć pogląd zawarty w uzasadnieniu Sądu Najwyższego do wyroku z dnia 08 września 2016 r. (sygn. akt II CSK 750/15), z którego wynika, że wypowiedzenie umowy o kredyt, będące uprawnieniem kształtującym banku, prowadzącym do zakończenia nawiązanego stosunku prawnego bez dochowania wymaganych warunków, może prowadzić do uznania tej czynności za bezskuteczną. Dokonanie takiego wypowiedzenia nie może być przecież czynnością nagłą, zaskakującą dla kredytobiorcy, nawet, jeżeli istnieją podstawy do podjęcia go zgodnie z treścią umowy. Jest ono bardzo dotkliwe dla kredytobiorcy, dlatego skorzystanie z niego powinno nastąpić po wyczerpaniu środków mniej dolegliwych, np. poprzez kierowanie odpowiednich wezwań.

Na koniec należy stwierdzić, że przedmiotowego pozwu nie można traktować jako wypowiedzenia umowy. Każde bowiem oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy kredytu bankowego powinno przede wszystkim spełniać wymogi przewidziane w art. 75 i nast. ustawy - Prawo bankowe, w tym odnoszące się do terminów wypowiedzenia umowy. W pozwie nie ma wzmianki o tym, że należy go traktować jako wypowiedzenie. Ponadto każde wypowiedzenie powinno być złożone przez osobę do tego uprawnioną, co w niniejszej sprawie również nie miało miejsca, gdyż T. G. nie był do tego odpowiednio umocowany w załączonym do akt niniejszej sprawy pełnomocnictwie procesowym z dnia 1 stycznia 2016 r.

Ponadto powód nie wykazał wysokości roszczenia, gdyż na tę okoliczność nie przedstawił żadnego dowodu.

W tym miejscu należy jedynie dodać, iż zarządzeniem z dnia 21 sierpnia 2018 r. pełnomocnik powoda został wezwany do złożenia w terminie 14 dni wszelkich wniosków dowodowych na poparcie swojego stanowiska - pod rygorem ich pominięcia w razie złożenia w późniejszym terminie. Pełnomocnik powoda w zakreślonym mu terminie nie złożył odpowiednich dowodów, które wykazywałyby zasadność i wysokość roszczenia opisanego w pozwie.

Z tych wszystkich względów Sąd powództwo oddalił.